Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisori nefrancate nu se primescă. Manuscripte nu se retrimită!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22
Inserate mai primescă în Viena *Rudolfă Mosse, Haasenstein & Volger (Otto Maas), Henrie Schalek, Alois Herndl M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannebarg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger Anton Mezei Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulă insertiunilorŭ: o seriă garmondă pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIV.

„Gazeta" ese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., Pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei lunĭ 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șese lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 231. Brașovŭ, Vinerĭ, 18 (30) Octomvre. 1891.

Brașovŭ, 17 Octomvre v.

Amŭ urmăritŭ și urmărimŭ cu atențiune tóte câte se scriu în foile maghiare despre noi Românii, mai alesŭ de unŭ timpŭ încóce, de când este la modă ca ḑiarele opoziționale maghiare sĕ strige, că cabinetulŭ Szapary trădéză interesele „națiunei", fiindcă ar avé de cugetŭ sĕ pacteze cu naționalitățile.

S'au publicatŭ în unele foi, și mai alesŭ în organulŭ paraponisitului deputatŭ ungurŭ ardelénŭ Iuliu Horvath, articulĭ sensaționalĭ cu privire la Românĭ și la pretinsele lorŭ raporturĭ cu actualulŭ ministeriu Szapary; s'a scrisŭ în acestŭ organŭ înainte cu vre-o 10—12 ḑile unŭ adevĕratŭ romanŭ despre o pretinsă „schimbare în politica Românilorŭ", în care figuréză bărbațĭ de a-i noștri rĕposațĭ, ca eroi ai acțiunei, ear alții, carĭ trăiescŭ încă, suntŭ citațĭ ca morțĭ.

S'a vorbitŭ în povestirile amintite din „Magyar Hirlap", căcĭ așa se numesce organulŭ lui Horvath Gyula — despre unŭ complot formalŭ alŭ tuturorŭ bărbațilorŭ nostri conducĕtorĭ, cu scopŭ de a se lăpĕda de politica națională și a îmbrățișa o politică guvernamentală, precum și despre unŭ uriașŭ planŭ de împăcare alŭ d-lui Szapary, care ar avé de cugetŭ se omóre cu o lovitură mai multe musce deodată și se sĕvêrșéscă minunea unei depline împăciuirĭ cu Românii.

Planulŭ de împăcare din poveste, cuprindea următórele puncte capitale: Szapary ar închide ochii la viitórele alegerĭ ca Românii sĕ-șĭ pótă alege vreo 10—12 deputațĭ naționalĭ, ear pretutindenĭ, unde sunt în minoritate, alegĕtorii românĭ se sprijinéscă guvernulŭ. Mai departe Szapary le-ar promite Românilorŭ, că legea de naționalitate se va esecuta în spiritŭ câtŭ se póte mai liberalŭ; în fine ar da concesiunea pentru înființarea unui nou gimnasiu românŭ în Aradŭ și ar numi și doi fișpanĭ românĭ, numai doi, se vede pentru ca nu cumva sĕ se conturbe echilibrulŭ față cu Sașii.

Stafagiulŭ acestorŭ destăinuirĭ eșite din capetele născocitóre ale antagoniștilorŭ actualului ministru-președinte Szapary îlŭ forméză totŭ feliulŭ de cutezate și obraznice insinuărĭ la adresa multorŭ dintre fruntașii nației nóstre.

N'amŭ datŭ nicĭ o importanță poveștilorŭ tendențióse din „Magyar Hirlap" și n'amŭ voitŭ sĕ mai vătĕmămŭ bunulŭ sĕmțŭ și bunulŭ gustŭ alŭ cetitorilorŭ noștri reproducêndu-le. Dér nu ne mai puteamŭ ocupa cu ele și din causă, pentru că deveniră anticuate, fiindŭ îndată după apariținea lorŭ desmințite categoricŭ prin declarările făcute în camera ungară de către miniștri Szapary și Szilagyi.

Scimŭ că în ședința dela 19 l. c. și într'una din cele următóre domnii Szapary și Szilagyi, apĕrându-se în contra atacurilorŭ hipernaționalului conte Apponyi, au declaratŭ categoricŭ, că nicĭ prin gândŭ nu le trece de a pacta cu naționalitățile.

In fața acestei declarărĭ articulii din „Magyar Hirlap" publicațĭ în 16 și 17 Oct. îșĭ pierdură orĭ și ce importanță. Numai în două privințe puteau sĕ mai atragă încâtva atențiunea nóstră. Mai întâiu ca dovadă câtŭ de mare este ura personală a archimamelucului lui Tisza Kalman în contra lui Szapary, décă nu se sfiesce a'lŭ combate cu astfeliu de scornițurĭ. Alŭ doilea vedeamŭ pe lângă tótă tactica opozițională în acei articulĭ și tendința de a contribui la zăpăcirea minților întreRomânĭ, la care se lucréză acum de câtva timpŭ în modŭ sistematicŭ.

Horvath Gyula este Ungurŭ ardelénŭ și i-ar plăcé ca acum, în fața celei mai grave situațiunĭ, Românii sĕ-șĭ pérdă mințile, sĕ devină confușĭ și tărbăcițĭ, sĕ nu mai vrea sĕ scie de bărbații lorŭ conducĕtorĭ și de vechile postulate și aspirațiuni naționale și sĕ servéscă érășĭ dușmanilorŭ lorŭ secularĭ ca materialŭ bunŭ de esploatatŭ pentru planurile lorŭ guvernamentale și opoziționale.

Se înșélă însĕ amarŭ cei ce'șĭ punŭ speranțele în slăbiciunile unora și altora. Poporulŭ românŭ îi va da de minciună prin tăria, cu care va sci întêmpina orĭ-ce momelĭ și amăgirĭ din partea adversarilorŭ sĕi.

CRONICA POLITICĂ.

— 17 (29) Octomvre.

— O telegramă din Berlinŭ anunță, că **cele patru societățĭ cehe din Viena** au ținutŭ în 25 c. n. o adunare la care au luatŭ parte vr'o 300 de inșĭ. Deputatulŭ *Eim*, alesŭ ca presidentŭ, a rostitŭ unŭ discursŭ mai lungŭ în care accentuà, că în Viena se află la vr'o *100.000 de Cehĭ* și numai o șcólă poporală cehă, care de altcum e de unŭ caracterŭ privatŭ. Eim speră, că peste ḑece anĭ numĕrulŭ Cehilorŭ în Viena se va urca la 200.000, carĭ superbĭ se vorŭ declara pe sine ca Cehĭ. Interesele Cehilorŭ vienesĭ —ḑise—este indentice cu nisuințele partidei Cehilorŭ tinerĭ. Cu acestŭ prilegiu au vorbitŭ mai mulțĭ inșĭ, carĭ toțĭ s'au pronunțatŭ în acestŭ sensŭ și au cerutŭ ca *în fiă-care departamentŭ sĕ se ridice celŭ puținŭ o șcólă poporală cehă.*

In ședința din 26 Octomvre a **camerei francese** s'a desbătutŭ *bugetulŭ ministerului de interne.* Deputatulŭ Deloncle desfășurà situația din Egiptŭ și cerù lămurirĭ asupra cestiunei Tuat. Deputatulŭ *Delafosse,* cerù lămurirĭ asupra raporturilorŭ Franciei cu Italia și mustrà guvernulŭ, că a luatŭ parte la festivitățile dela Nizza, că nu a luatŭ în apĕrare pe peregrinii francesĭ din Roma și că a trasŭ în judecată pe archiepiscopulŭ din Aix. Oratorulŭ observà, că Francia nu se gândesce la restaurarea puterei lumescĭ a papei; numai printr'o statornicià liniștită póte guvernulŭ sĕ-șĭ câștige respectulŭ Italiei. Ministrulŭ *Ribot,* rĕspunḑêndŭ, ḑise, că recunósce, că iritarea din Italia nu stă în legătură cu escesele din 3 Octomvre, elŭ a datŭ către episcopŭ unŭ circularŭ, pe care însușĭ popa l'a declaratŭ de îndreptățitŭ. La fine declară ministrulŭ, că *apropierea între Rusia și Francia* nu a uimitŭ pe nimenea; ea a fostŭ o urmare a *simpatiei* și a *comunității de interese,* și că acésta este o *nouă garanță a păcei.* Vorbirea ministrului Ribot, a fostŭ primitŭ cu viue aplause.

— Situațiunea din China devine din ḑi în ḑi totŭ mai rea. Acum de curêndŭ se telegrafiéză, că a isbucnitŭ o nouă **rĕscólă** în provincia Fukir. Centrulŭ acestei rĕscóle este orașulŭ Thema. Conducĕtorulŭ rĕscólei, unŭ așa numitŭ Chen, a adunatŭ sub stindardulŭ sĕu cam la 2000 de insurgențĭ, cu care are de gândŭ sĕ alunge dinastia Ta-Ching.

SCIRILE ḐILEI.

— 17 (29) Octomvre.

O faptă demnă de imitatŭ. Din Bihorŭ ni-se scrie: „De când adversarii noștri caută tóte mijlócele pentru a ne sugruma, simțulŭ naționalŭ alŭ Românilorŭ noștri se stîrnesce și desvóltă. Cine póte óre păstra și desvolta mai bine simțulŭ românescŭ în poporŭ, ca preotulŭ, care nu numai că e independentŭ și póte lucra mai liberŭ, dér e și datorŭ moralicesce a se îngriji, ca iubirea de sânge și de limbă sĕ nu se stângă, ci sĕ se desvólte. Pĕtrunșĭ adêncŭ de acestŭ adevĕrŭ, d-nii teologĭ din diecesa Oradiei, carĭ au absolvatŭ în anulŭ acesta, *s'au hotărîtŭ a nu conserva în altă limbă și a nu lua în căsĕtoriă, pe care nu scie românesce.* Pentru-că cu durere trebue sĕ mărturisescŭ, suntŭ familii preoțescĭ, unde vorba română nu se folosesce decâtŭ dóră în bucătăriă, orĭ póte nicĭ acolo. Lacrĕmĭ de bucuriă a storsŭ din ochii mei acéstă faptă măréță a d-lorŭ teologĭ și așĭ dori, ca sĕ o urmăréscă și ceilalțĭ d-nĭ teologĭ, carĭ încă nu au absolvatŭ. Prin acésta vomŭ ajunge celŭ mai puținŭ acolo, că décă nu de dra-

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Frații gemenĭ.

(Novelă de E. Plouvier.)

(Urmare).

Richard în timpulŭ câtŭ a petrecutŭ în închisóre cu ajutorulŭ studielorŭ și esperiențelorŭ sale de până acum a făcutŭ o carte, în care s'a reoglindatŭ totŭ spiritulŭ sĕu; acestŭ opŭ a fostŭ unŭ cap-d'operă. Lucru firescŭ, că și-a avutŭ și opulŭ acesta imperfecțiunile și greșelile sale, deórece acéstă capacitate necunoscută scia ceti și scrie numai mecanicŭ, fără orĭ ce cunoscințe ma înalte; repetămŭ însĕ, că se reoglinda în acestŭ opŭ totŭ spiritulŭ sĕu.

Richard, terminându-șĭ cartea, timpulŭ până la pertractarea causei sale și-l'a petrecutŭ cu recetirea, completarea și coregerea opului sĕu, care-lŭ făcea sĕ devină din ce mai mândru și mai recunoscĕtorŭ față cu ziditorulŭ, care l'a inspiratŭ.

Avea însĕ tînĕrulŭ ș'o patimă, pe care nicĭ de cum nu o putea suprima. Acéstă patimă era iubirea lui înfocată, pe care și acum o nutrea față de tînĕra contesă Eva Lostranges. Acésta era pentru elŭ o pasiune fără speranță, și amŭ putea ḑice chiar, fără dorință, care-lŭ făcea sĕ blasteme fapta fratelui sĕu; inima lui era muncită de suferințe amare. Câtŭ timpŭ și-a scrisŭ cartea, neîncetatŭ se gândea la Eva, mângăia pe mamă sa și se ruga pentru Valentinŭ.

Sosi în fine ḑiua pertractărei. In diminéța acelei ḑile se sculà mai palidŭ ca alta-dată; nóptea i-a fostŭ înfiorătóre și deși se gândea încă de multŭ ca sĕ fiă tare și curagiosŭ in acea ḑi, acum era slabŭ, timidŭ și suferindŭ.

La amédŭ avea sĕ fiă dusŭ înaintea tribunalului și la 11 óre mamă-sa era deja lângă elŭ.

— „Curagiu, fiiulŭ meu, — ḑise sĕrmana mamă ștergêndŭ lacrimile fiiului sĕu, — curagiu, fiiulŭ meu! Ei vorŭ recunósce nevinovăția ta. Nu te vorŭ condamna, asta-i cu neputință, pentru-că tu nu ai pututŭ înstrĕina acelŭ acŭ afurisitŭ. Se vorbesce, c'ai fi mărturisitŭ, că tu l'ai luatŭ; asta însĕ e cu neputință."

— „Adevĕratŭ", mamă, eu am recunoscutŭ faptulŭ".

— Cum? Nu, asta nu se póte! Vei fi făcut'o, póte, într'unŭ momentŭ, când omulŭ nu scie ce ḑice. E cu neputință, ca tu sĕ fi înstrĕinatŭ ceva. Tu vei fi eliberatŭ. Puté-s'ar óre, ca după atâta timp sĕ mai rĕmână ascunsă nevinovăția?".

Sermana Martă! Pe lângă tótă speranța ei, plângea, lacremile ei curgeau șiróie pe fruntea fiiului sĕu tristŭ și descuragiatŭ.

— „Póte sĕ mĕ înșelŭ — începù ea într'unŭ târḑiu plină de întristare — dér totŭ una. Uite Richard, primesce acéstă cruciulită de aurŭ, pune-o la grumazĭ și eu suntŭ sigură, că-țĭ va aduce norocŭ."

Ḑicêndŭ acestea, ea atêrnà crucea la gâtulŭ fiiului sĕu.

Orologiulŭ într'aceea bătù două-spreḑece. Gendarmii întrară la prisonierŭ și după-ce isbutiră a despărți pe mamă de fiiu, luară pe Richard și-lŭ duseră. Marta mergea după ei și mergêndŭ se ruga neîncetatŭ lui Dumneḑeu, fără de-a fi plânsŭ însĕ. Sĕ plângă acuma nu mai putea.

La pertractare, servitorulŭ lui Lostranges jurà, că pe Richard l'a vĕḑutŭ mai de multe-orĭ pe lângă feréstră, pe care apoi a întratŭ în odaia, în care fù aflatŭ de contele. Acéstă mărturisire au întărit'o și alțĭ doi servitorĭ. Acusatulŭ se apărà slabŭ, venise în confusiune, a spusŭ falsŭ ceea ce trebuia sĕ spună adevĕratŭ și a mărturisitŭ ce nu trebuia sĕ mărturiséscă. Tribunalulŭ l'a condamnatŭ la muncă ḑilnică pe cincĭ anĭ și pe lângă aceea avea sĕ stée o oră pe banca de rușine, după cum era obiceiulŭ pe atuncĭ, în casurĭ de asemenea natură.

Nicĭ Richard, nicĭ mumă-sa nu și-au pututŭ aduce aminte de-o asemenea pedépsă...... Când buzele președintelui rostiră sentința, tinerulŭ esclamà:

—„Domnilorŭ, eu sunt nevinovatŭ și acésta o potŭ dovedi cu unŭ singurŭ cuvêntŭ".

Ḑicêndŭ acestea, de-odată se oprì. Elŭ voise sĕ pronunțe numele lui Valentinŭ.

—„Acusatului 'i se dă timpŭ de trei ḑile — ḑise președintele — pentru a-'șĭ puté înainta recursŭ."

Cândŭ pe Richard l'au dusŭ érășĭ

gulŭ vorbei românescĭ, dér celŭ puţinŭ de frică, sĕ nu le rĕmână fetele bĕtrâne, vorŭ mai grăì şi românesce. — *Bihorénulŭ.*“

***

Preţulŭ mustului. Cetimŭ în „Sieb. D. Tgblt“, că preţulŭ mustului e fórte mare, aşa încâtŭ nicĭ nu se póte căpĕta o védră de mustŭ mai eftină ca 1 fl. Aproximativŭ a fostŭ preţulŭ unei vedre de mustŭ de calitate mai bună 1 fl. 50, 2 fl. 50. Curêndŭ însĕ vorŭ scădé aceste preţurĭ, deórece casele marĭ din Viena şi Pesta, au începutŭ cu cumpĕrările *en gros.*

***

Din jurulŭ Bistriţei ni-se scrie, că în urma manevrelorŭ de astă-tómnă, d-lŭ medicŭ militarŭ *Dr. Albinŭ Popŭ* a rĕmasŭ pentru mai multŭ timpŭ în Monorŭ, unde a avutŭ sub cura sa doi tinerĭ românĭ, dintre carĭ unulŭ cu ocasia manevrelorŭ fusese lovitŭ şi vulneratŭ de unŭ calŭ, ér celuialaltŭ trebui sĕ i-se facă o operaţiune din cele mai grele. Amândoi fuseseră vindecaţĭ prin îngrijirile conscienţióse ale d-lui Dr. Popŭ, care lăsă conaţionalilorŭ sĕi Românĭ din Monorŭ o amintire din cele mai plăcute.

***

Focŭ mare. Din Azuga se scrie, că în fabrica de sticlă de acolo a lui Grünfeld, a fostŭ unŭ mare focŭ. Detalii ne lipsescŭ.

***

Furtŭ in biserică. Din biserica Ghergésa din Focşanĭ s'a furatŭ o cutiă de relicvii de argintŭ, în valóre de 200 de galbinĭ.

***

Zăpadă. Erĭ amŭ avutŭ încă o ḑi de tómnă dintre cele mai frumóse, raḑele călduróse ale sórelui nu ne lăsau sĕ simţimŭ că ne apropiemŭ de iérnă. In decursulŭ serii însĕ între órele 8 şi 10 au începutŭ sé plouă şi sufla unŭ vêntŭ rece, ér diminéţa când ne deşteptarămŭ vĕḑurămŭ coperişele caselorŭ acoperite cu unŭ stratŭ albŭ de zăpadă, grosŭ de vre-o 6 centimetri. Zăpada ni'-o aduse norii albĭ şi duşmănoşĭ ce veniră neînvitaţı de pe Bucecĭu şi ne siliră sĕ ne scótemŭ paltónele de iérnă din dulapurĭ.

Regele Carolŭ în Berlinŭ.

Regele Carolŭ alŭ României a sositŭ alaltă-erĭ împreună cu principele de Hohenzollern la 10. 30 minute a. m. şi a fostŭ primitŭ la gară de împĕratulŭ Vilhelm II şi de toţĭ principii casei regale prusiane. Cei doi monarchĭ s'au salutatŭ fórte cordialŭ, o companiá de vênătorĭ de gardă a făcutŭ serviciu de onóre. Impĕratulŭ Vilhelm se urcà împreună cu regele Carolŭ într'o trăsură cu 4 cai. Inaintea trăsurei şi îndărătulŭ ei mergea unŭ detaşamentŭ de gardă călăréţă. Dela gară pánă la castelŭ infanteria şi cavaleria formau cordonŭ. Când trăsura se apropià de podulŭ celŭ mare se dederă 101 salve de tunurĭ, în curtea castelului aştepta o companiă de onóre cu stégurĭ şi cu musică.

La 7 óre séra s'a datŭ în onórea regelui României, în palatulŭ celŭ nou, unŭ prânzŭ de galá, cu 100 tacâmurĭ. După amédḑĭ regele făcù visită membrilorŭ familiei regale şi aristocraţiei din Potsdam.

*

Vorbindŭ despre călĕtoria regelui Carolŭ la Berlinŭ, „Neue Freue Presse“ scrie între altele:

Va sosi în sĕptĕmâna viitóre, Regele României la Berlin şi se accentuiéză cu óre-care intenţiune însemnătatea politică a acestei visite. De sigurŭ nicĭ nu 'i se póte tăgădui o ast-felŭ de însemnătate, cu greu însĕ s'ar puté admite că se vorŭ stabili ceva înţelegerĭ formale cu privire la raporturile dintre România şi Alianţa întreită. Cu mare dreptate a observatŭ într'unŭ interiew cu unŭ ḑiaristŭ din Bucurescĭ d. Carp, unulŭ din cei mai de frunte ómenĭ politicĭ ai României şi în acelaşĭ timpŭ din cei mai bine dispuşĭ faţă de alianţa întreită, că alianţa formală a României cu alianţa întreită mai multŭ ar strica decâtŭ ar folosi Românilorŭ, căcĭ ea ar irita şi mai multŭ pe Rusia fără ca sĕ adauge nimicŭ la condiţiile comunităţii morale de interese, care există între puterile aliate şi România. Dér o însemnătate mai mare decâtŭ de simplu actŭ de curtenire va avé visita Regelui Carolŭ décă nu pentru alt ceva şi numai pentru acésta că, după cum se crede, se va vorbi la Berlin şi despre întêmplările familiare din sînulŭ casei regale române, şi cu carĭ, după cum se scie, stă în legătură chestia succesiunei la tronŭ.

Intr'unŭ numĕrŭ următorŭ, „Neue Fr. Presse“ revenindŭ asupra visitei regelui Carolŭ la Berlin, ḑice:

In onórea regelui României se vorŭ da la Berlin câte-va serbărĭ la curte. Presupunerea că visita nu e fără însemnătate politică câştigă în acestŭ chipŭ terenŭ; nu trebue însĕ a se pierde din vedere, că póte fi vorba şi de nisce afacerĭ familiare, mai alesŭ, că „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ menţine, cu tóte desminţirile „Agenţiei Reuter,“ scirea despre apropiata logodire a moştenitorului tronului românŭ, cu princesa Maria de Edinburg.

O comunicare a gazetei „Kreuzzeitung“, că regele Carolŭ ar avé de gândŭ a trata cu ómenĭ de statŭ dela Berlin asupra chestiei posiţiei, pe care alianţa întreită ar lua-o faţă cu inviolabilitatea reritoriului României, pare a fi numai o combinaţiă a numitei gazete. Ea ḑice adecă, că din partea Austro-Ungariei s'ar fi făcutŭ obiecţiunea, că membrii actualĭ, vechĭ conservatorĭ ai cabinetului românŭ, şi în specialŭ d. Lascar Catargiu ar puté sĕ inspire prea puţină încredere, pentru ca cu colaborarea lorŭ sĕ se realiseze unŭ tratatŭ de alianţă între alianţa întreită şi România; décă ar puté sĕ-şĭ validiteze influinţa lorŭ în cabinetŭ câţĭ-va membri de ai partidului tînĕrŭ conservatorŭ séu de ai partidului liberalŭ, celŭ puţinŭ în ce privesce politica exterióră, numai atuncĭ s'ar puté vorbi mai departe. Ei bine, regele, Carolŭ ar voi să declare la Berlinŭ, că décă alianţa întreită pretinde numai decâtŭ o schimbare de cabinetŭ în România, ca primă condiţiă pentru încheierea unui tratatŭ, atuncĭ nu s'ar puté ajunge la nicĭ o înţelegere, deórece nicĭ partidulŭ tînĕrŭ conservatorŭ alŭ d-lui Carp, nicĭ partidulŭ liberalŭ, astăḑĭ fără şefŭ, nu suntŭ destulĭ de tarĭ în ţéră.

Acéstă informaţiă a ḑiarului „Kreuzzeitung“ este, în sine, cam greu de credutŭ; cu tóte acestea ea vine sĕ se alăture la faptulŭ, că tocmai acum sĕ urméză tratărĭ cu d. Lahovari pentru intrarea sa în cabinetulŭ Catargiu-Florescu în care ar av sĕ ocupe portofoliulŭ externelorŭ. In privinţa politicei esterióre d. Lahovari nu se deosebesce multŭ de d. Carp.

„Corespondenţa politică“ din Viena primesce şi ea o scrisóre din Berlin, în care se ḑice:

Visita regelui României la Monza, la Berlin şi probabilŭ şi la Viena are o óre-care însemnătate politică, dér este sigurŭ, că în aceste diferite întrevederĭ nu se va avé în vedere nicĭ o modificare la situaţiunea actuală şi nu se va face nicĭ o învoiélă.

Aceste visite se esplică într'unŭ modŭ fórte naturalŭ şi fórte simplu şi escludŭ conjecturile vagĭ ale unorŭ ḑiare. Era naturalŭ, ca Regele Carolŭ, care s'a dusŭ lângă Regina la Veneţia şi la Pallanza, sĕ fi voitŭ sĕ mulţăméscă în persónă Curţii Italiei pentru doveḑile de interese date Reginei bolnave.

Aflându-se în străinătate era fórte naturalŭ de asemenea, ca sĕ facă visită şi celorŭ mai de aprópe rude ale Sale şi că ar fi fostŭ de miratŭ décă o întrevedere cu împĕratulŭ nu s'ar fi produsŭ din momentulŭ ce Regele se afla în Germania. Nu mai puţinŭ ar fi surprindĕtorŭ décă nu s'ar opri la Viena, care este în drumulŭ sĕu.

Din parlamentulŭ austriacŭ.

Precum amŭ promisŭ voimŭ sĕ reproducemŭ astăḑĭ o parte din discusiunea camerei austriace cu ocasiunea desbaterei bugetare.

Asupra situaţiunei au vorbitŭ cu acéstă ocasiune numai Cehii tinerĭ, în ḑiua a doua s'au distinsŭ mai alesŭ deputaţii Cehĭ tinerĭ *Spindler* şi *Dr. Herold*, aşa că au trebuitŭ sĕ intre în discusiune şi conducĕtorulŭ germanilorŭ liberalĭ *Dr. Plener* şi ministrulŭ-preşedinte *Taaffe.* Lăsămŭ sĕ urmeze aicĭ părţile mai caracteristice ale vorbirilorŭ amintite.

Deputatulŭ **Spindler,** criticà aspru procederea poliţiei cu ocasiunea festivităţilorŭ din Reichenberg, acusândŭ guvernulŭ, că n'a luatŭ destule mĕsurĭ, pentru ca sĕ ocrotéscă poporaţiunea cehă din acelŭ oraşŭ faţă de escesele Nemţilorŭ în contra ei. Oratorulŭ ḑise mai departe, că unŭ poporŭ, a cărui importanţă pentru agricultură şi industriă şi a cărui talentŭ şi cultura, a fostŭ admiratŭ în véra acésta cu ocasiunea esposiţiunei sale iubilare de toţĭ visitatorii, se simte asupritŭ în monarchia acésta atâtŭ de multŭ, încâtŭ de 30 de anĭ încóce cere înzadarŭ autonomia ţĕrii sale. Acestŭ poporŭ, care ţine cu marĭ sacrificii, din sudórea feţei sale, şcolĭ normale şi medii pentru instrucţiunea copiilorŭ sĕi, e consciu, că a fostŭ şi este fundatorulŭ şi ocrotitorulŭ regatului Boemiei şi a ţĕrilorŭ de sub coróna boemă, a acelei coróne, care e podóba domnitorului — acestŭ poporŭ e atâtŭ de asupritŭ de către guvernŭ, încâtŭ e silitŭ sĕ se lupte pentru egala sa îndreptăţire în propria sa ţéră, şi care nu posede maioritatea cuvenită în dieta din Moravia, care n'are şcolĭ boeme în Silesia, care trebue sĕ se opună în contra preferinţei limbei germane în regatulŭ boemiei, — unŭ poporŭ, care din istoria sa de o miiă de anĭ, prevede unde va duce închiderea fără nicĭ unŭ scopŭ a teritorului de limbă germană în ultimele sale consequenţe, nu póte şi nicĭ nu va consimţi cu punctaţiunile dela Viena şi va face oposiţiune acelui guvernŭ, care denégă poporului boemŭ aceea ce i-se cuvine de dreptŭ.

Filosofulŭ germanŭ cav. de Carneri, continuà Spindler, care mai înainte introducea desbaterile bugetare, ce e dreptŭ astăḑĭ nu mai este membru alŭ acestei înalte case, dér cu tóte aceste a vorbitŭ fórte lămuritŭ acum de curêndŭ în Viena. Elŭ telegrafà deputatului R. de Plener, felicitându-lŭ de ḑiua sa onomastică de 50 de anĭ, şi mărturisì următórele: „Acela, care voiesce sĕ aibă o Austriă germană, acela te felicită astăḑĭ pe D-ta“. I mulţămescŭ on. fostŭ deputatŭ Carneri, pentru preţiósa sa mărturisire, a cărei morală este: „Cine voesce sĕ aibă o Austriă germană, acela trebue sĕ ţină cu Plener.“ Şi cine nu voesce o Austriă germană, acela trebue sĕ fiă adversarulŭ lui Plener, aceste suntŭ cuvintele,

---

în închisóre, elŭ aflà acolo pe mamă-sa, căreia 'i s'a interḑisŭ de-a fi de faţă la pronunţarea sentinţei şi ea numai acuma aflà din gura fiiului sĕu sfîrşitulŭ fatalŭ alŭ pertractării. La auḑulŭ sentinţei, nenorocita mamă dete unŭ ţipetŭ de nesfîrşită durere şi apoi căḑù la pămêntŭ şoptindŭ încetŭ: „Fiiulŭ meu, tu eştĭ nevinovatŭ; Dumneḑeu sĕ te binecuvinte!“

Sufletulŭ bunei mame sburà înîntr'unŭ lungŭ şi durerosŭ îmbrăţişatŭ.

Richard trei ḑile nu sciù de sine şi numai a patra ḑi se putù reculege, meditândŭ asupra stărei în care a ajunsŭ. „Mama a muritŭ, ḑise în sine, frate-meu s'a dusŭ, şi nu a făcutŭ nicĭ macarŭ unŭ pasŭ pentru liberarea mea; viéţa îmĭ este pĕtată; mai bine ar fi de aşĭ muri şi eu...“

Nenorocitulŭ, în desperarea sa, venì la îngrozitórea ideiă, ca sĕ se sinucidă. Voi sĕ se isbéscă cu capulŭ de pĕrete, dér în acelŭ momentŭ simţì, că din dĕrĕpt îlŭ reţine ceva. Işĭ întinse mâna la grumaḑĭ şi observà, că firulŭ de mătasă, de care era atêrnată cruciuliţa dela mamă-sa, s'a acăţatŭ într'unŭ cuiu din pĕrete şi în acéstă norocósă împrejurare elŭ vĕḑù o admoniţiune a lui Dumneḑeu. Căḑù în genunchĭ şi ḑise: „Oh! mamă! érăşĭ tu eştĭ, care mĕ mântuescĭ. Tu vréi sĕ-mĭ păstrezŭ viéţa, ce mi ai dat'o, eu mĕ supunŭ voinţei tale şi voiu rĕmâné viu. Crucea acésta — ai ḑisŭ — îţĭ va aduce ţie norocŭ. Bine, eu credŭ cuvintelorŭ tale; pentru mine şi aceea e norocŭ, că nu am comisŭ pĕcatulŭ acesta. Acuma éră sperezŭ şi voiu spera totdéuna, deşĭ stau singurŭ în lume... Ba nu! Nu sunt singurŭ, aci e manuscrisulŭ meu, acesta îmĭ va fi scurtŭ, speranţa, amiculŭ, fiiulŭ.... totulŭ totulŭ.“

Peste ḑece ḑile s'a dusŭ în îndeplinire sentinţa lui Richard.

III.

In Parisŭ orologiulŭ dela biserica S. Toma bătù 6 óre, când unŭ bărbatŭ de unŭ esteriorŭ posomorîtŭ urca scările unei locuinţe pompóse din strada S. Dominicŭ şi se informà dela portarŭ, décă e acasă contele Lagérivière.

— „Pentru ce îlŭ cauţĭ?“ întrebà portarulŭ.

— „Dorescŭ sĕ vorbescŭ cu contele.“

— „Décă atâta-i totŭ, atuncĭ nu-i acasă.“

— „Ilŭ voiu aştepta.“

Străinulŭ şeḑù pe o piétră. Nu peste multŭ o trăsură se oprì înaintea palatului; din trăsură se coborî unŭ omŭ tînĕrŭ şi întrebà despre contele Lagérivière.

— „E acasă“, — rĕspunse portarulŭ.

Tînĕrulŭ urcà repede scările; se vedea a fi de totŭ cunoscutŭ pe acolo.

Necunoscutulŭ merse la portarŭ şi'i ḑise numai decâtŭ: d-ta mĭ-ai minţitŭ; contele este acasă şi eu voiescŭ sĕ-lŭ vĕdŭ. Cu acestea plecà spre scărĭ.

Străinulŭ, ajungêndŭ în anticameră, întrebà pe servitorii, ce erau acolo, décă ar puté elŭ sĕ vorbéscă cu stăpânulŭ lorŭ? In tonulŭ lui era atâta tăriă şi hotărîre, încâtŭ aceştia cu destulă complesanţă, îlŭ însciinţară că în momentulŭ acesta contele are în visită pe unŭ amicŭ alŭ sĕu, însĕ décă va aştepta puţinŭ, va puté conveni cu contele. Necunoscutulŭ aşteptà. Peste o jumĕtate de óră elŭ fù condusŭ înaintea contelui, care vĕḑêndu-lŭ într'o stare atâtŭ de desolată, îlŭ agrăì cu dispreţŭ:

— „Ai doritŭ sĕ convinĭ cu mine?

— „Da, d-le conte, şi încă într'o causă fórte importantă, pe care o vei sci îndată.

— Nu ţi-ar convenì sĕ-mĭ spui întêiu, cu cine am onórea sĕ vorbescŭ?

— „Eu sunt Richard Beaumont, câţĭva anĭ m'am ocupatŭ ca acoperitorŭ de case. De şepte anĭ însĕ nu mĕ mai ocupŭ cu meseria acésta. De-atmintrelea pe mine mĕ numescŭ de comunŭ Richard.“

— „Dér cu ce te-ai ocupatŭ d-ta în cei şépte anĭ din urmă?

— „Am suferitŭ.

— „Dér cum aşa?...

— „Ascultă, d-le conte. D-ta nu-ţĭ închipuiescĭ, ce bine îmĭ vei face, décă mĕ vei onora cu ascultarea d-tale...

— „Omulŭ acesta e nebunŭ, — îşĭ gândì contele şi numai decâtŭ îşĭ chiămà servitorulŭ. Ertă-mĕ d-le, ḑise către Ri-

carĭ le adresezŭ colegilorŭ mei slavĭ din ambele părţĭ ale băncilorŭ nóstre.

Décă însĕ totuşĭ Germanii vorŭ veni cu asigurarea, şi adecă în dieta boemă, că ei nu ţintescŭ la germanisare, şi că li-e destulŭ deplina egala îndreptăţire, atuncĭ ne vomŭ provoca la mărturisirea cav. de Carneri, căcĭ tóte pretextele nu suntŭ altceva, decâtŭ ţĕrînă în ochĭ din acea formaţiune, pe care geologii lui Plener o numescŭ varŭ (Ilaritate).

Noi ne vomŭ mai provoca încă şi la espresiunea lui Plener, că: „Limba împĕratului e cea germană“, care ni se pare, că ne pune în perspectivă o *nouă ediţie a luptei pentru limbă*, provocându-ne tot-deodată şi la espresiunea martorului clasicŭ, cav. de Carneri (Viue aplause din partea Cehilorŭ tinerĭ).

Ministrulŭ preşedinte *Taaffe* rĕspundêndŭ deputatului Spindler dice între altele, că guvernulŭ stă pe baza constituţiei de adĭ şi trebue sĕ respecteze şi pactulŭ cu Ungaria, carĭ ambele suntŭ atacate.

După ministru-preşedinte luà cuvêntulŭ Dr. Plener, care accentuà situaţiunea schimbată politică despre care ţinŭ şi Nemţii sémă; dise, că acestia arŭ fi evitatŭ totŭ ce ar fi pututŭ sĕ provóce pe Cehĭ şi încâtŭ pentru pretensiunea lorŭ de dreptŭ publicŭ, dice că décă acésta s'ar împlini, Austria n'ar mai putea sĕ esiste.

In fine declară, că lucrurile în Boemia stau fórte rĕu şi că suntŭ unŭ isvorŭ de pericule pentru ţéră şi pentru imperiu.

După dênsulŭ luà cuvêntulŭ **Dr. Herold**, care dise, că Plener are mare dreptate, când dice, că situaţiunea e tare seriósă în Boemia. Décă nu se va afla unŭ remediu, décă guvernulŭ nu va lua o posiţiă clară în acéstă gravă cestiune, décă în genere bărbaţii de statŭ în Austria nu vorŭ privi la raporturile în Boemia cu ochii deschişĭ, atuncĭ acéstă situaţiă nu va deveni numai seriósă pentru pacea în Boemia, ci *va deveni seriósă pentru pacea în întréga monarchiă, pentru însemnătatea şi pentru posiţia ei de putere mare* (aplause).

Credeţĭ, dice mai departe, că cu constituţia din 1867 s'au încheiatŭ tóte, şi că fără acésta constituţiă şi recunoscêndu-se dreptulŭ publicŭ în Boemia, statulŭ n'ar mai esista? Acésta a dis'o şi atuncĭ când se tracta de dreptulŭ publicŭ alŭ Ungariei. Décă Austria ar sta aşa de rĕu, pe câtŭ e de rea constituţia de la 1867, atuncĭ Austria de multŭ n'ar mai esista (aplause).

Vĕ miraţĭ, că înverşunarea în Boemia cresce din ce în ce, că deputaţii Cehilorŭ bĕtrânĭ rĕmânŭ muţĭ, că nu se potŭ reculege, de a apĕra punctaţiunile dela Viena, şi că nicĭ guvernulŭ nu vede cu deplină seriositate acéstă situaţiune. Cine cunósce mai de aprópe, luptele dintre Germanĭ şi Boemĭ în decursŭ de 30 de anĭ, acela nu se póte mira despre acésta. A fostŭ *o greşală nobilă* din partea Cehilorŭ bĕtrânĭ şi a conservativilorŭ, când au primitŭ punctaţiunile dela Viena, pentru că ei atuncĭ au presupusŭ, că prin acésta se va ajunge *unŭ scopŭ mare şi sublimŭ* alŭ păcei *din ţéră* şi conlucrarea ambelorŭ naţionalităţĭ. Numai voi (întorcêndu-se spre strânga) aţĭ întreprinsŭ tóte, pentru ca sĕ dovediţĭ poporului boemŭ, că nu acesta a fostŭ scopulŭ punctaţiunilorŭ dela Viena, ci că ele au avutŭ în vedere ţinta, *de aşĭ împlini dorinţele lorŭ separate,* la care nu i-a împinsŭ nimicŭ, carĭ nu se află motivate nicĭ în constituţiă nicĭ în lege, şi carĭ nu suntŭ necesare pentru posiţiunea Germanilorŭ în Boemia. Décă Cehii bĕtrânĭ, marii proprietarĭ şi guvernulŭ tăcŭ astădĭ, şi nu apĕră punctaţiunile dela Viena faţă de poporulŭ boemŭ, acésta se întêmplă numai din o singură causă.

Ce sĕ mai spună poporului boemŭ? Elocinţa strălucită a vreunui ministru, séu a unui representantŭ alŭ poporului, celŭ mai cinstitŭ bărbatŭ dintre nobilii boemĭ, acestea suntŭ fórte neînsemnate faţă de consciinţa deplină a poporului nostru, că *punctaţiunile dela Viena*, *strică* poporului boemŭ, vatămă dreptulŭ sĕu, şi indivisibilitatea ţĕrii, şi îngrópă dreptulŭ publicŭ alŭ Boemiei. Póte guvernulŭ sĕ adresede cele mai dulcĭ cuvinte poporului boemŭ, potŭ trimite încvartirărĭ de soldaţi poporului boemŭ — câtŭ privesce convingerea asupra scopului şi cuprinsului punctaţiunilorŭ dela Viena, despre acésta — slavă Domnului — poporulŭ boemŭ e în clarŭ şi nimenea nu póte sĕ-i impună o altă părere, decâtŭ părerea sa propriă, isvorîtă nu în urma agitaţiunei, ci din stimulentulŭ conservărei de sine. (Aplause din partea Cehilorŭ tinerĭ).

Décă, D-vóstră, domnilorŭ, v'aţĭ plânsŭ în camera acésta în dece anĭ de dile, despre o óre-care nelinisce a poporului germanŭ, care s'ar fi escatŭ dór prin aceea, că în aşa numitulŭ teritorŭ de limbă germană, funcţionarii trebue sĕ înveţe şi bohemesce, pentru ca sĕ resolve venitele boeme, credeţĭ óre că punctaţiunile dela Viena suntŭ pentru poporulŭ boemŭ unŭ motivŭ mai neînsemnatŭ de nelinişte, decâtŭ pentru poporulŭ germanŭ, împrejurarea, că funcţionarii lorŭ sĕ înveţe limba boemă? Puteţĭ face imputărĭ poporului boemŭ, décă e *în clarŭ asupra scopului şi a ţintei punctaţiunilorŭ dela Viena*?

Oratorulŭ criticá apoi pe ministrulŭ-preşedinte Taaffe, pentru atitudinea sa faţă de escesele Germanilorŭ, cu ocasiunea festivităţilorŭ din Reichenberg. Apoi încheiá cu următórele:

Poporulŭ boemŭ a doveditŭ de mulţĭ anĭ, că elŭ nu presintă pretensiunĭ esorbitante, că e unŭ poporŭ iubitorŭ de pace, elŭ nu vrea altceva decâtŭ, ca sĕ se pórte alţii cu elŭ, întocmai după cum s'au purtatŭ cu D-Vóstră, ca sĕ respecteze şi sĕ esamineze privirile sale de dreptŭ. Décă ei nu vorŭ ajunge la acésta şi guvernulŭ nu va face acésta, atuncĭ, vĕ potŭ spune, că situaţiunea în Boemia va deveni seriósă, va deveni atâtŭ de seriósă, pănă când vĕ veţĭ convinge — şi nu-mĭ imputaţĭ vre-o esageraţiune — că odată va sta faţă de unŭ faptŭ, care póte fi periculosŭ pentru acéstă monarchiă. Este unŭ poporŭ lealŭ, dinasticŭ şi eminamente austriacŭ. (Aplause din partea Cehilorŭ tinerĭ.)

Ceea ce privesce patriotismulŭ austriacŭ, nu ne trebue dela nimenea vre-o predică (oratorulŭ bătêndu-se pe peptŭ), şi o istoriă de o sută de anĭ a doveditŭ, o istoriă, care tot-déuna va da poporului boemŭ testimoniulŭ, că în timpurĭ, când dinastia şi monarchia a fostŭ în pericolŭ, şĭ-a jertfitŭ averea şi bunurile sale. Dér sentimentele nóstre leale şi patriotice nu ne va împedeca, tocmai pentru aceea, fiind-că voimŭ o Austriă mare şi puternică, ca aceea ce a indicat'o Maiestatea Sa împĕratulŭ în discursulŭ tronului, unŭ adăpostŭ alŭ libertăţii tuturorŭ popórelorŭ şi naţionalităţilorŭ. (Viue aplause şi aclamărĭ din partea Cehilorŭ tinerĭ. Oratorulŭ fŭ felicitatŭ.)

Armata comună şi Maghiarii.

Diarulŭ militarŭ „Oesterreich-Ungarische Heeres-Zeitung“ publică într'unulŭ din numerii sei mai noi unŭ articulŭ aspru la adresa Maghiarilorŭ, care în pressa unguréscă a produsŭ din nou multă turburare.

Articululŭ este scrisŭ din incidentulŭ scandalurilorŭ provocate de „patrioţii“ maghiarĭ în afacerea dela Fiume şi este de următorulŭ cuprinsŭ:

In tómna fiă-cărui anŭ, imediatŭ înainte de începerea manevrelorŭ, când supremulŭ comandantŭ alŭ armatei se pregătesce sĕ mérgă pe teritorulŭ corónei unguresci, în pressa maghiară se ivesce câte-o „afacere militară“, care — după cum se vede — îi oferă plăcuta ocasiune de-a se ridica în contra armatei comune cu cele mai josnice sbierăturĭ, cu insulte de nimicŭ şi cu insinuaţiunĭ tendenţióse, carĭ suntŭ cu atâtŭ mai josnice, deórece aceştĭ caracteristicĭ eroi de condeiu sciu, că cei ce suntŭ astfelŭ înjuraţĭ — adecă armata c. şi r. în massă — nu se potŭ apĕra pe sine şi aşa se vede, că nicĭ de alţii nu suntŭ apĕraţĭ.

Incă nicĭ nu s'au terminatŭ vorbirile acele nebune şi scenele acele respingĕtóre, ce s'au petrecutŭ în camera ungară înainte cu câteva sĕptĕmânĭ, spre paguba parlamentarismului, spre bucuria inimicilorŭ imperiului şi nicĭ de cum spre onórea Maghiarilorŭ, cărora li place aşa de multŭ sĕ-şĭ dea unŭ aerŭ cavalerescŭ — şi étă, ei cu unŭ patos golŭ şi viclénŭ, éraşĭ facŭ lucru mare dintr'o „afacere militară“.

In casulŭ dintâiu a fostŭ vorba despre o vătămare personală, ce unŭ deputatŭ bĕtrânŭ şi cevaşĭ cam vehementŭ i-o făcuse unui oficerŭ, ce nu era de faţă, pe basa unui raportŭ poliţienescŭ tendenţiosŭ; când însĕ oficerulŭ i-a cerutŭ satisfacţiune, şi încă nu *à la Rákos*, ci cu tótă seriositatea, deputatulŭ, sub scutulŭ amicilorŭ sĕi, se tupilă la spatele dreptului de imunitate şi de-aicĭ se însceną o „afacere militară“.....

N'avemŭ noi de-a specifica scopurile, ce le urmăresce pressa maghiară cu tendenţiosităţile ei şi nicĭ n'avemŭ sĕ arĕtàmŭ, câtŭ de multŭ se înjosesce naţiunea maghiară înaintea întregei lumĭ culte prin astfelŭ de insultărĭ nedemne, comise de o mare parte dintre fiiĭ sĕĭ; nu vomŭ mai arăta, că astfelŭ de uneltirĭ nu se potŭ interpreta, decâtŭ ca nisce semne ale slăbiciunei laşe, carĭ subminézà atâtŭ de multŭ vada rassei dela putere şi încrederea pusă în puterea ei. Dér ne simţimŭ în dreptŭ a pretinde, ca faţă cu frecările de ură în contra armatei sĕ se păşéscă cu unŭ puternicŭ „quos ego“. Armata de sigurŭ are dreptulŭ de-a se apĕra în contra svîrcolirilorŭ copilărescĭ de stradă ale diaristicei sensaţionale, ér factorii dătătorĭ de tonŭ suntŭ obligaţĭ a da armatei acestŭ dreptŭ de apĕrare; ei suntŭ datorĭ a-o face acésta în interesulŭ stimei proprie, în interesulŭ armatei, popórĕlorŭ, imperiului şi dinastiei. Şi e timpulŭ supremŭ, ca acéstă datorinţă sĕ şi-o împlinéscă, pentru ca nu cumva sĕ se sgudue prea afundŭ încrederea între locuitorĭ şi armată.

Diarulŭ militarŭ mai dice în acestŭ articulŭ alŭ sĕu, că stima cea mare, ce-o arată Maghiarii faţă cu monarchulŭ, este numai „din gură“, şi că din anumite semne cu totŭ dreptulŭ se póte conchide, că sgomotósa accentuare a lealităţii din partea Maghiarilorŭ, este numai unŭ cutezătorŭ fariseismŭ.

De-altmintrelea revista acésta în cercurile honvedimei unguresci este oprită; ar opri-o bucurosŭ şi în cercurile armatei comune, dér n'au putere şi de aceea pressa ungurésca se mărginesce şi de astă-dată a-şĭ vĕrsa foculŭ asupra guvernului şi a ministrului de rĕsboiu br. Fejervary, cărora le impută, că n'au „energia“ de lipsă pentru a pune în „respectŭ“ armata comună.

Telegramele „Gaz. Trans“.

(Serviciulŭ biuroului de cor. din Pesta.)

Berlinŭ, 28 Octomvre. Diarulŭ „Nordd. Allg. Ztg“ scrie unŭ articolŭ din incidentulŭ sosirei *regelui României*, în care se dice:

Capitala imperiului germanŭ salutà în regele României nu numai pe domnitorulŭ unei naţiunĭ amice şi progresânde, pe *rudenia* şi *amiculŭ împăratului*, ci şi pe unŭ principe, care în timpŭ de pace ca bărbatŭ înţeleptŭ de statŭ, ér în rĕsboiu ca comandantŭ şi soldatŭ totdéuna s'a purtatŭ ca démnă odraslă a distinsului némŭ de Hohenzollern. Poporulŭ germanŭ doresce, ca regele sĕ-şĭ câşcige din călătoria sa în Germania asiguranţa, *că elŭ şi poporulŭ sĕu au amicĭ în inima Europei*, a cărorŭ simpatii desinteresate va fi pentru sórtea României, în viitorŭ ca şi în trecutŭ.

Colonia, 28 Octomvre. O telegramă din Berlinŭ a diarului „Köln. Ztg“ asigură în modŭ hotărîtŭ, că în curêndŭ se va logodi moştenitorulŭ tronului românŭ cu principesa Maria de Anglia.

Logodnă. D-lŭ *Alesandru Şinteu*, proprietarŭ în Sânpetrulŭ de Câmpiă, s'a logoditŭ cu d-ra *Sofia Cintişianu* din Miheşulŭ de Câmpiă. — Sĕ fiă în césŭ cu norocŭ!

Cursulu pieţei Braşovŭ.

din 29 Octomvre st. n. 1891.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.27	Vênd.	9.31
Argintŭ românescŭ	„	9 22	„	9.27
Napoleon-d'orĭ	„	9.28	„	9.32
Lire turcescĭ	„	10.50	„	10.55
Imperialĭ	„	9.50	„	9 55
Galbinĭ	„	5.40	„	5.45
Scris. fonc. „Albina“ 6%		—.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	—.—	„	—.—
Ruble rusescĭ	„	121.—	„	122.—
Mărcĭ germane	„	57.—	„	57.50

Discontulŭ 6—8% pe anŭ.

Cursulŭ la bursa din Viena.

din 28 Octomvre a. c. 1891

Renta de aurŭ 4%	103 80
Renta de hârtiă 5%	100.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare aurŭ	116.—
dto argintŭ	98.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [1-ma emisiune]	111.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [2-a emisunei]	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	—.—
Bonurĭ rurale ungare	89.90
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	—.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	141.50
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	129.75
Renta de hârtiă austriacă	91.60
Renta de argintŭ austriacă	91.45
Renta de aurŭ austriacă	109 -
Losurĭ din 1860	136.50
Acţiunile băncei austro-ungare	1005.
Acţiunile băncei de creditŭ ungar.	324.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	277.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.58
Napoleon-d'orĭ	9.33
Mărcĭ 100 împ. germane	57.—
Londra 10 Livres sterlinge	117.40

Proprietarŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ interimalŭ:
Gregoriu Maiorŭ.

---

chard, credŭ, că presenţa servitorului meu nu te va incomoda.“

— „Nicĭ-decum?“

Servitorulŭ întrà pe uşă şi Richard îlŭ recunoscù, — era Iulianŭ, care înainte de aceea şedusе la Lostranges. Vĕdêndu-lŭ, a îngălbenitŭ; Iulianŭ încă l'a recunoscutŭ.

— „D-le conte, — dise Iulianŭ, — ce caută aicĭ omulŭ acesta? D-ta nu sci cu cine vorbescĭ, uită numai!“... Şi cu acestea înainte de ce Richard s'ar fi pututŭ mişca, îi trase Iulianŭ scurteica de pe umĕrŭ şi contele spăriatŭ, de ce vĕdù, se trase îndĕrĕtŭ. Apoi se depărtà şi nicĭ nu se mai gândi la neplăcutulŭ sĕu óspe.

— „Oh! dise Richard când se vĕdù datŭ afară — afurisitŭ sĕ fiă, celŭ ce a adusŭ înfierarea în lege!“

Richard adecă, pe lângă pedépsa închisórei, mai fusese şi înfieratŭ de călĕu, amĕsuratŭ obiceiului în vigóre. Elŭ era pretutindenea huiduitŭ şi consideratŭ ca smintitŭ. (Va urma.)

Publicaţiune.

Se aduce cu acésta la cunoscinţă publică, cumcă oraşulŭ Braşovŭ în Ungaria (Transilvania) vinde, — pe baza planurilorŭ definitive de administraţiune silvană aprobate de înaltulŭ ministeriu maghiarŭ de agricultură pentru revierele de pădure din oraşŭ şi Timişŭ — pe calea pertractării de ofertŭ şi pe butucŭ lemnelele de ştejarŭ şi de bradŭ destinate spre folosinţă anuală şi anume:

A. In oraşŭ în singuraticele cercurĭ de administraţiune:

I. In pădurea lui Honterus: în massa de 1225 m.³ lemne de ştejarŭ şi de 3530 m.³ lemne de bradŭ.

II. In pădurea oraşului (Stadtwald): în massa de 3170 m.³ lemne de bradŭ.

III. In pădurea ştejerişului în massa de 1340 m.³ lemne de ştejarŭ şi de 300 m.³ lemne de bradŭ.

IV. In pădurea postovarului în massă de 6000 m.³ lemne de bradŭ.

B. In revierulŭ Timişului: în massa de 2330 m.³ lemne de bradŭ, şi anume pentru revierulŭ oraşului până la sfârşitulŭ jumĕtăţii prime de periodă în anulŭ 1895, ér pentru revierulŭ Timişului până la anulŭ 1896.

Condiţiunile de ofertŭ şi de contractŭ sĕ potŭ afla la oficiulŭ silvanalŭ din Braşiovŭ în órele ordinare de birău.

Oferenţii au de a preda ofertele lorŭ provĕdute cu timbru de 50 cr. d-nului primarŭ celŭ multŭ până în 30 Novembre a. c. la 11 óre a. m. au de a face ofertulŭ pentru câte unŭ metru cubicŭ şi a esprima suma promisă cu litere şi cifre, avêndŭ tot deodată de a declara, că cunoscŭ condiţiunile de ofertŭ şi de contractŭ şi că se supunŭ acelora necondiţionatŭ.

Ofertulŭ are de a conţine 5% din preţulŭ folosinţei anuale a massei de lemne, ce are fiecare oferentŭ intenţiunea de a cumpĕra, precum şi numele şi locuinţa oferentului scrise chiar.

Deschiderea ofertelorŭ va avé locŭ în 30 Noemvre a. c. la 5 óre p. m. în primăria oraşului.

Braşovŭ, în 24 Octomvre 1891.

693,1—1 Oficiulŭ silvanalŭ orăşenescŭ.

7322.—1891. 692,3—2.

PUBLICAŢIUNE.

Isbucnindŭ, conformŭ protocolului veterinariu din 24 a l. c. în Scheiu în modŭ epidemicŭ bóla de gură şi de unghii între vitele cornute, se aduce prin acésta la cunoscinţă, cumcă Scheiulŭ s'aŭ închisŭ ca cercŭ epidemicŭ, dispunêndu-se în sensulŭ §. 219 a ordinaţiunei pentru esecutarea articolului de lege VII din anulŭ 1888, ca la întrările pe drumurile şi potecele conducĕtóre în amintita parte a oraşului sĕ se pună tabele de admoniţiune, la întrările acestorŭ drumurĭ şi potece sĕ se pună străjĭ, (sentinele), a cărorŭ meniţiune este, ca afară de cai sĕ nu tréca alte animale în acestŭ cercŭ epidemicŭ, ci din contră sĕ le îndrumeze pe astfel de drumurĭ, prin carĭ sĕ se pótă ocoli acestŭ cercŭ.

Locuitorii din Scheiu se provócă mai departe, că pe câtŭ timpŭ va dura epidemia sĕ nu care din ale lorŭ curţĭ nutrэţŭ şi gunoiu; paşapórtele de vite (cu escepţiune acelor de cai) aflătóre în posesiunea lorŭ sĕ le ascérnă în decursŭ de 24 de óre subscrisului căpitanatŭ spre păstrare şi în fine laptele mulsŭ dela vitele infectate de bóla epidemică de gură şi unghii sĕ nu-lŭ vêndă séu sĕ-lŭ folosésca spre scopurĭ private.

Intrarea măcelarilorŭ şi samsarilorŭ de vite în grajdurile astorfelŭ de vite este interdisă.

Neesecutarea disposiţiunilorŭ acestei publicaţiunĭ se va pedepsi conformŭ disposiţiunilorŭ art. de lege VII din 1888 cu tótă rigurositatea.

Braşovŭ, 24 Octomvre 1891.

Căpitanatulŭ orăşenescŭ.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Octomvre 1891.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ
Viena	10.50	8.—		3.25
Budapesta	8.30	1.50	5.50	9.15
Szolnok	11.38	3.57	9.22	11.19
P. Ladány	2.12	5.51	11.53	12.57
Oradea-mare	3.53 4.—	7.06 7.13	1.50 2.24	2.12 2.19
Mező-Telegd	4.39	7.43	3.03	2.49
Rév	5.22	8.18	3.46	3.26
Bratca	5.45		3.57	
Bucia	6.05	8.51	4.29	
Ciucia	6.31	9.07	4.55	4.21
Huedin	7.12	9.37	5.34	4.55
Stana	7.29		5.51	
Aghiriş	7.49		6.12	
Ghirbău	8.01		6.25	
Nădĕşel	8.14		6.39	5.47
Cluşiu	8.29 8.46	10.37 11.10	6.56 8.20	6.— 6.18
Apahida	9.03	11.28	8.45	6.34
Ghiriş	10.12	12.38	10.21	7.34
Cucerdea	10.37	1.14	11.09	7.57
Uióra	10.56	1.21	11.17	
Vinţul de sus	11.04	1.29	11.26	
Aiudŭ	11.28	1.54	11.54	8.22
Teiuşŭ	11.45 12.13	2.13	12.18 12.58	8.38 8.43
Crăciunelŭ	12.44		1.34	
Blaşiu	12.59		1.51	9.14
Micăsasa	1.35		2.29	
Copşa mică	1.51 2.12		2.48 3.03	9.48 9.50
Mediaşŭ	2.31		3.26	10.06
Elisabatopole	3.04		4.07	10.28
Sighişóra	3 46		4.49	11.04
Haşfalĕu	4.04		5.35	11.19
Homorodŭ	5.26		7.23	12.27
Augustinŭ	6.10		8.09	12.58
Apaţa	6.41		8.43	1.15
Feldióra	7.17		9.18	1.35
Braşovŭ	8.—	Tren de persóne 12.20	10.05	2.09 2.19
Timişŭ		1.41		3.01
Predealŭ		2.26		3.31
Bucurescĭ		8.50		9.30

Predealŭ—Budapesta

	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.
Bucurescĭ	7.35		8.50	
Predealŭ	1.12		5.16	
Timişŭ	1.42		5.57	
Braşovŭ	2.18 2.48	4.20 5.07	6.58	7.23
Feldióra	3.19	5.42		8.03
Apaţa	3.40	6.09		8.37
Augustinŭ	3.56	6.55		9.04
Homorodŭ	4.29	8.23		9.46
Haşfalĕu	5.34	8.53		11.03
Sighişóra	5.54	9.31		11.29
Elisabetopole	6.21	10.09		12.06
Mediaşŭ	6.42	10.31		12.37
Copşa mică	6 55 6.57	10.47 11.06		12.53 1.18
Micăsasa		11.42		1.39
Blaşiu	7.31	11.57		2.13
Crăciunelŭ		12.28		2.27
Teiuşŭ	8.— 8.07	1.08 1.35	1.25 1.50	2.49 3.47
Aiudŭ	8.24	2.05	2.12	4.07
Vinţul de sus		2.13	2.19	4.28
Uióra		2.31	2.39	2.34
Cucerdea	8.54	3.18	3.15	4.52
Ghirişŭ	9.23	4.45	4.32	5.26
Apahida		5.14		6.34
Cluşiu	10.45 11.01	6.08 6.29	4.53 5.30	6.52 7.40
Nădăşelŭ		6.47	5.47	8.—
Ghîrbău				8.15
Aghireşŭ		7.02	6.11	8.29
Stana	12.17	7.28		8.53
B. Huiedin	12.47	7.47	6.43	9.12
Ciucia		8.25	7.12	9.51
Bucia		8.51		10.06
Bratca	1.26	9.10	7.51	10.23
Rév		9.30		10.42
Mező-Telegd	1.52	10.07	8.17	11.17
Oradea mare	2.18 2.25	10.44 11.04	8.42 8.47	11.51 12.09
P. Ladány	3.46	1.16	10.09	2.24
Szolnok	5.26	3.31	11.51	4.47
Budapesta	7.30	6.35	1.55	8.40
Viena	1.40	1.40	7.20	6.05

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuş

	Trenŭ de persón.	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ de persón.
Viena	10.50	8.—	3.25
Budapesta	8.15	1.50	9.50
Szolnok	11.14	3.57	1.05
Aradŭ	3.45 4.30	6.52 T. d. per. 2.20	5.24 5.46
Glogovaţŭ	4.42	2.34	5.57
Gyorok	5.03	3.05	6.19
Paulişŭ	5.14	3.23	6.30
Radna Lipova	5.32	3.39	6.48
Conop	5.56		7.12
Bĕrzava	6.12		7.27
Soborşinŭ	6.58		8.07
Zamŭ	7.26		8.33
Gurasada	7.52		8.57
Ilia	8.08		9.13
Branicica	8.26		9.29
Deva	8.52		9.53
Simeria (Piski)	9.50		10.19
Orăştia	10.16		10.50
Şibotŭ	10.36		11.16
Vinţ. de josŭ	11.—		11.44
Alba-Iulia	11.26		12.06
Teiuşŭ	11.53		12.38

Teiuş-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerată	Trenŭ de persón
Teiuşŭ	3.09		1.39
Alba-Iulia	3.50		2.19
Vinţ. de josŭ	4.09		2.36
Şibotŭ	4.52		3.03
Orăştia	4.55		3.30
Simeria (Piski)	5.23		4 17
Deva	5.59		4.33
Branicica	6.24		4.55
Ilia	6.49		5 17
Gurasada	7.—		5.28
Zamŭ	7.28		5.53
Soborşinŭ	8.03		6.24
Bĕrzava	8.54		7.02
Conopŭ	9.10		7.17
Radna Lipova	9.44	5.14	7.46
Paulişŭ	9.58	6 01	7.57
Gyorok	10.11	6.20	8 08
Glogovaţŭ	10.34	6.49	8.30
Aradŭ	10.46 11.18	8.24	8.40 9.05
Szolnok	4.15	11.51	2.21
Budapesta	7.20	1.55	5.50
Viena	6.05	7.20	1.40

Simeria (Piski) Petroşenĭ

Simeria	6.—	10.35	4.22
Streiu	6.35	11.26	4.58
Haţegŭ	7.21	12.23	5.42
Pui	8.06	12.—	6.36
Crivadia	8.47	2.23	7.24
Baniţa	9.21	3.19	8.04
Petroşenĭ	9.45	4.—	8.36

Petroşenĭ-Simeria (Piski)

Petroşenĭ	6.—	10.50	6.20
Baniţa	6.41	11.40	6.54
Crivadia	7.19	12.19	7.20
Pui	7.57	1.05	7.51
Haţegŭ	8.36	1.54	8.25
Streiu	9.18	2.49	9.01
Simeria	9.52	3.27	9.35

Aradŭ—Timişóra

Aradŭ	6.15	11.30	7.15
Vinga	7.32	12.47	8.04
Timişóra	8.42	2.04	8.57

Timişóra—Aradŭ

Timişóra	6.20	1.11	5.05
Vinga	7.21	2.46	6.40
Aradŭ	8.03	3.50	7.50

Ghirişŭ—Turda

Ghirişŭ	7.48	10.35	3.40	10.20
Turda	8.08	10.55	4.—	10.44

Turda—Ghirişŭ

Turda	4.50	9.30	2.30	8.50
Ghirişŭ	5.10	9.50	2.50	9.10

Sighişóra—Odorheiu

Sighişóra. . .	4.30	11.25
Odorheiu . . .	7.21	2.11

Odorheiu—Sighişóra

Odorheiu. . .	8.15	3.15
Sighişóra. . .	10.52	6.10

Careii-marĭ—Zelău

Careii-marĭ	5.50
Zelău.	11.—

Zelău—Careii-marĭ

Zelău	1.56
Careii-marĭ	6.48

Mureşŭ-Ludoşŭ—Bistriţa

Murĕşŭ-Ludoşŭ	4.—
Ţagu-Budatelicŭ	6.48
Bistriţa	9.59

Bistriţa—Mureşŭ-Ludoşŭ

Bistriţa	1.16
Ţagu-Budatelicŭ	4.15
Murĕşŭ-Ludoşŭ	7.21

Copşa-mică—Sibiiu

Copşa mică	3.—	10.47	7.10
Şeica-mare	3.31	11.27	7.43
Loamneş	4.15	12.08	8.27
Ocna	4.46	12.38	8.59
Sibiiu	5.10	1.—	9.23

Sibiiu—Copşa-mică

Sibiiu	7.35	4.34	10.17
Ocna	8 02	4.58	10 43
Loamneş	8.30	5.25	11.09
Şeica-mare	9 05	5.55	11.40
Copşa mică	9.34	6.20	12.05

Cucerdea-Oşorheiu-R.-săs.

Cucerdea	2.50	8.20	2.41
Ludoş	3 34	9.11	3.27
Oşorheiu	5.20 5.35	11.17	5.14 5.36
Regh.-săs.	7.10		7.15

Regh.-săs.-Oşorh.-Cucerdea

Regh.-săs.		8.—	8.15
Oşorheiu	5.21	9.35 5.54	9.53 10.20
Ludoş	6.58	7.41	12.06
Cucerdea	7.47	8.25	12.50

Simeria (Piski)—Hunedóra

Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16
Cerna	11.13	5.03	9.34
Hunedóra	11.48	5.38	9.58

Hunedóra—Simeria (Piski)

Hunedóra	4.46	2.32	7.22
Cerna	5.11	3.—	7.50
Simeria	5 28	3.20	8.10

Brasov—Zêrnescĭ

Braşov	5.45	2.58
Zêrnescĭ	7.26	4.39

Zêrnescĭ—Braşov

Zêrnescĭ	8.—	5.20
Braşov	9.24	6.44

Braşov—S.-Georgiu

Braşovŭ	8.30	3.10
Uzonŭ	9.43	5.23
S .G eorgiu	10.23	5.03

S.-Georgiu—Braşov.

S.-Georgiu	6.32	5.17
Uzonŭ	7.00	5 45
Braşovŭ	8.08	6 53

Nota: Numerii încuadraţĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.